

EMPORDÀ FEDERAL

Terra de llibertat Jo'n diria del EMPORDÀ pera ferne tot l'elogi en una sola paraula.

Preus de subscripció.

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora, 1'25 „

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Atministració: CENTRE FEDERALISTE EMPORDANÈS

Número solt 10 cents.

» atrassat 20 »

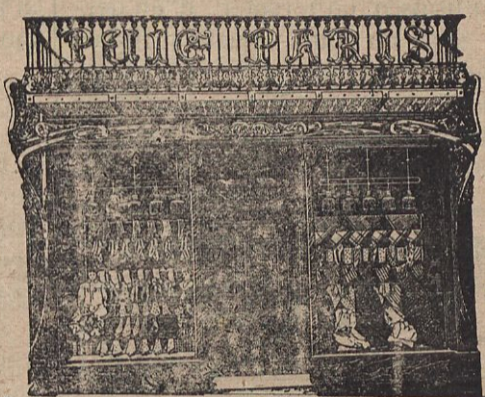
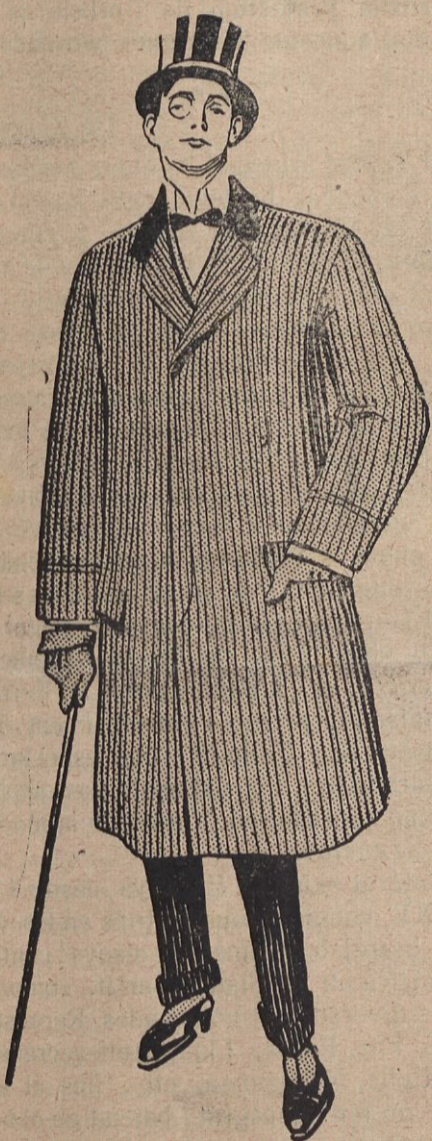
Any I.

Figueres 2 Desembre 1911

Núm. 36

GRANS
MAGATZEMS

PUIG PARÍS

Gerona, 13 i Presó, 4

Sastreria i Novetats

— per home i nen —

BUFANDES

La casa que té l' assortit mes extens.

GRAN BAZAR

DE ROBA FETA PER HOMES, JOVES I NENS.

Camiseria • Corbateria • Genres de punt • Guants • Elastics • Bisuteria Pardesus • Lligues-cames, etc., etc.

MODERNA FARMACIA CUSÍ

BRAGUERS

ESPECIALS

DE LA

Farmacia Cusí

de teixit de Goma Elástica

y d' Acer Flexible

SON IMPRECEPTIBLES, SE PORTEN SENSE MOLESTIA

Y DUREN MOLT DE TEMPS

En recordansa d'en Pi Margall

El dia 29 de Novembre va fer deu anys de la mort de 'n Pi Margall.

Es la nostra petita ciutat de les mes lligades que pugui haber-hi am la memoria d' aquell gran home. Amb el seu nom per bandera, durant varies lluites pera l' elecció de representant en el Parlament, els federals figuerencs anaven per la comarca empordanesa predicant les generoses doctrines del seu mestre. I tots sabem, que al seu davant hi combatien unes mans corruptores, escampant els duros a milers, pera comprar les consciencies indocils al manament de cacics. El dia de comptar els vots es veia que les voluntats comprades a pes de plata eren en major quantitat que 'ls vots donats al Mestre; pro aquest darrer número de sufragis conquerits am la sola propagació de les idees, demostraven que 'n les terres empordaneses, el sentiment federalista hi tenia fondes arrels. Al últim, els vanitosos compradors d' actes a deu mil duros, varen acabar-se, mentres encare durava la fe dels federals empordanesos; i tinguerem la gloria de tenir per diputat, a n' en Pi Margall, en aquells temps en que 'ls pobles sotmesos a la monarquia espanyola, no tenien ni veu pera queixar-se de 'ls inmensos danys que sufrien.

Els que avui obrim els ulls a la vida política, no tenim plé concepte de lo que significa una comarca com la nostra, on la práctica de la democracia es ja tradició. ¡Dintre de l' Estat espanyol, esser ciudadá d' una comarca lliure!

La joventut de l' Empordá tenim un gran deute d' admiració i agraïment a la generació que sapigué fer de la nostra, una terra lliure. I el mestre d' aquella generació, fou en Pi Margall.

EL NACIONALISME CATALÁ

El Doctor Martí Juliá, president de l' Unió Catalanista, ha fet unes declaracions que creiem molt importants pera 'l moviment nacionalista de Catalunya.

En l' Assamblea de l' Unió Catalanista, que hi ha projecte de celebrar á Tarragona, la Junta de l' Unió, segons manifestacions del seu president, proposará que 'ls que componen aquella entitat, quedin ben lliures de militar a la dreta o a l' esquerra nacionalista. L' Unió seguirá actuant, pro limitarà la seva acció en obres de cultura i de millorament social.

«El Poble Catalá» posava en boca del president de l' Unió Catalanista aquestes paraules:

«En l' orde de la cultura, de la vida

obrera, en el comerç y l' industria, en importantes relacions humanes, s' hi pot fer y s' hi deu fer una eficaz feina catalanitzadora y enaltiladora del poble. Y aixó se proposa realisar en endavant l' Unió Catalanista.

Amb aixó els adherits a la nostra organizació, quedaran en completa y absoluta llibertat d' acció pera allistarse a la dreta o l' esquerra del Nacionalisme polític y militant. L' Unió será com un camp neutral, com un clos allunyat de les passions polítiques, en el qual podran treballar pera obres catalanistes, pera nacionalisar totes les manifestacions de la nostra vida, els nacionalistes de la dreta y de l' esquerra.»

Amb aquest acte, l' Unió Catalanista, es posará en harmonia am la vida real. No pod desconixer-se la necessitat de que 'l Nacionalisme catalá lluiti separat; en el camp conservador, els que pensen en conservador / en el camp lliberal i revolucionari, els que somiem en noves formes de govern i d' organizació social.

Trobém exelent l' idea del senyor Martí Juliá d' ajuntar les representacions de totes les forces nacionalistes de la dreta i de l' Esquerra en una assamblea en que totes plegades fassin solemne afirmació de fé nacionalista. Apart de que será una demostració de força pera 'ls que desde Madrid donen per mort al Catalanisme,

será un bon experiment pera saber amb qui pod contar Catalunya.

J. B.

Notes d' Art

El saló de descans del Teatre

Ab motiu de l' inauguració de la temporada teatral, hem pogut contemplar les reformes dutes a cap en el saló de descans i galeria anexa del nostre Teatre Principal.

Es dolorós per nosaltres el no poguer alabar i encomiar ab justicia, totes les tasques dels artistes figuerencs, empró creiem deurems a la veritat, alhora que sentim la convicció del deber que te tot-hom que parla ab les multituds, deber que l' obliga a procurar i predicar l' educació artística del poble en totes ocasions.

Per aixó, creuríem fer un manquement al nostre deber, si avui diguessim qu' el decorat del saló de descans del Teatre, es cosa de gust, qu' el seu colorit es encertat i delicat, qu' els relleus murals son tractats ab coneixement artístic i ab el respecte que deuen inspirar les coses velles, qu' els plafons del sostre son una obra acabada o tan sols passable.

Pensem fer obra d' educació pública al censurar aquell color rosat tan pujat, mes propi d' un quarto de pubilla de pagés, que no pás d' un saló de descans. Con-

dennem el mal gust qu'ha presidit l'atropeïll perpetrat ab els relleus, fet ab veritable desconeixement artistic.

Alló de pintar el fondo dels relleus, fent-ne desapareixre els últims termes i trencant despietadament el dibuix de les alegories, es una falta que no te perdó de Deu.

I no parlem de res més, perque resulta dolorós per nosaltres no poder parlar ab satisfacció de la reforma d'una cosa vella, empró seria i venerable.

Un plafó decoratiu

El Sr. Bartolomé ha exposat en els aparadors dels magatzems d'articles per senyora, dels Srs. Fills de Josep Massot, un plafó decoratiu en el que s'hi representen angelets, flors, núvuls i gerro i alguna cosa més.

Els Srs. Massot varen voltar el plafó qu'ens ocupa, ab un sens fi de novetats, propies de la temporada i quin bon gust acredita una vegada mes la bona anomenada dels seus magatzems.

Puvis.

FORA PROVINCIAS

En «El Ampurdanés» del dijous passat varem llegir un article contra la Mancomunitat catalana que ns hauria deixat esmàperduts si no estessim curats de sustos, respecte la propaganda anti-nacionalista que, de tant en tant, apareix en les columnes del vell periòdic federal. Dies enrera tinguerem que sortir en defensa de la llengua catalana, qu'un col·laborador de «El Ampurdanés» volia escombrar de les escoles. Avui hem de defensar el projecte de Mancomunitat catalana, atacat també en les planes de «El Ampurdanés».

«La mancomunidad es el R. I. P. de las provincias». En aquesta última frase de l'article que anem a combatre, s'hi troba ben resumit el pensament de l'autor, el qui ens resulta un enamorat de les actuals provincies, aquesta cosa tan despreciable per nosaltres, sense cap fonament, ni cap arrel en la vida dels pobles. Aixó si, senyor articulista, la provincia si que es un veritable enjendro sortit dels cervells centralistes i absolutistes de la primera meitat del sigle passat.

De la provincia, treient de la capital el governador, l'audiencia, el bisbe i la Delegación de Hacienda i alguns personatges i oficines mes, ja no n'queda res. Catalunya fa molts anys que no te cap organizació, ni representació en la vida oficial, i segueix essent Catalunya, mal pesi a qui pesa. L'Empordà no sabem qu'ha tingut mai Delegación de Hacienda, ni cap d'aquestes coses que enjendra la burocracia espanyola, i no obstant, l'Empordà, es quelcom que nosaltres sentim viure.

Es molt estrany doncs, que s'combati la Mancomunitat catalana, que sera consagració d'una vida natural, de la vida de Catalunya, pera defensar la provincia, fruit d'aquella concepció unitarista tan ben expressada per en Sagasta, quan volguent negar l'existencia de Catalunya, va dir, que a Espanya no hi havia regions sino provincias.

Quan l'articulista de «El Ampurdanés» parla, o se refereix a l'autonomia de la provincia, ens fa l'mateix efecte que si parlés de la llibertat dels gegants que corren per Corpus. En l'orde de les entitats, la provincia no es un sér viu, es un tarla vestit am uniforme oficial.

Aixis com la llibertat es pera ls sers capassos de fruirla, l'autonomia ha d'esser pera les entitats de vida real. Autonomia pera Catalunya. I com a organisme entremiti, entre l'Estat nacional i el municipi, autonomia pera la comarca, pro ja mai autonomia pera la provincia afirmada per en Sagasta.

Les provincias autónomes, serien fortaleses del centralisme pera combatre les nacio allits que viuen dintre d'Espanya.

Impresions i notes

«Quien mal anda...»

Un tal Gultresa, fundador, corresponçal o lo que fos del periòdic dels lerrouxistes de Figueres, germà del que deia pels mitincs que havia canbiat les boines d'Amer, per la gorra frigia, ara, segons fa saber ell mateix desde «El Autonomista» de Girona, se'n passa al partit de'n Canalejas pera defensar aquella «llibertat que tanta sangre costó á nuéstrs abuelos». Aquesta deu esser aquella llibertat que causá la mort del pobre fogainer, i en nom de la qual, en Canalejas telegrafí al governador d' Orense, dientli qu'els republicans, ara no representen un ideal i que son un perill per la patria.

Ja veuen com acaba el Sr. Aserllug; del camp republicá, al de la monarquia, ont podser trovará una vara d'arcalde, complement a la regidoria obtinguda ab vots republicans!

Procuri el senyor Gultresa treballar de ferm per aquesta llibertat tant santa que recepta en Canalejas, i deixil dir a n'«El Autonomista», que porser, l'equivocat es ell.

I al orgue lerrouxista que un dia fundara, l'expressió del nostre sincer condol.

S'ha separat del lerrouxisme l'advocat, senyor Juli Rovattí.

No ha sorprés a ningú, perque lo que tothom estranyava, es que hi hagués entrat.

De la nova Espanya

En el centre federal del Horno de la Mata de Madrid, va celebrar-se aquesta setmana, una reunió honorant la memoria de'n Pi Margall. En aquell acte, s'hi ajuntaren socialistes, federals, i el nostre diputat en Salvatella de l'esquerra catalana.

En la resenya que m'llegit dels discursos, hi hem trovat aquell esperit francament revolucionari, renyit am tot alló que la monarquia, els oligárques centralistes i la gent reaccionaria, han elevat a la categoria de coses indiscutibles. An el nostre estimat amic Salvatella, se li han fet entusiastes demostracions de carinyo i admiració.

Una correñt espiritual de coincidencia en idees i sentiments; sentim neixer de la nostra ánima en direcció a n'aquelles agrupacions de ciutadans de Madrid, que aimen la llibertat i les idees noves sense cap clase de reserves, lliures del pes mort de l'Espanya cortisana i dominadora.

«El Motín»

En Nakens, que també es d'aquells que no està conforme cuan ningún, segons se lleva, dedica una cosa a n'aquell o a n'aquell altre; i lo mateix creu qu'es poden fer negocis d'aigua, calis i guix, i esser bon (?) republicá com en Lerroux, qu'emprén «una campanya difamatoria» contra d'aquet.

El corresponçal del «Motín» a Port-Bou, que per lo vist no entent d'aquestes coses, escriu a n'en Nakens dimittint el càrrec, i li dirigeix una carta que «El Progreso» se nega a publicar, perqué a n'en Nakens «por su historia, sus años y su talento, le debemos perdonar», i aixis paguen al adicte corresponçal de Port-Bou la seva gesta d'acatament al Emperador, i aixis eludeixen tota contestació que podria dur una polémica de la qu'en surtirien perdent, ja que l'indignació d'en Nakens, al veurer com en Lerroux se fá conduir ab automóvil al Congrés, no deixa d'esser una indignació ben santa. Podser se li acudiria alló de... de patatero a milord...

Entretant «El Progreso» parla de la seva historia, dels seus anys, i vol perdonarlo...

Aquell recurs

Si algú s'havia pensat qu'els mes entenenatats del lerrouxisme local no deixarien que aquet una vegada més se di-

rigís pel camí del ridicul, s'ha equivocat.

El recurs per incapacitar al conceller Sr. Santaló, s'ha presentat, i d'una manera vergonyant, impropia en aquelles persones que, tenint una convicció honrada, donen la cara en cumpliment del deure inherent a tot ciutadà, que noblement professa una idea; pro molt propia d'aquells que porten al poble a la barricada, mentres devenen delators de les víctimes del moviment, i d'aquells qui, a cau d'orella, en la taula del café, enreden a quatre infelissos qu'en tot cas, son els qu'han de respondre, ja sia devant l'opinió o dels Tribunals.

No es pás suficient fer d'home de lleis com qualsevol llicenciat en Dret; els que tenen la convicció honrada de les seves prédiques, no tenen dret a deixar sol a un insolvent; i encare menos aquells que posseixen un titol, tenen obligació de demostrar la seva competencia i no eludir la part que de la gloria o del ridicul, els puga tocar.

Aquesta es la manera d'obrar, despullats d'hipocressies i arrostrant responsabilitats. Per aixó, si nosaltres mai tinguéssim de presentarne algún, no seria ab la sola firma d'un foraster, d'un desconegut, sino ab totes aquelles firmes que per voluntat propia son estampades en els manifestos i en tots els llocs ont se dona la cara, sens necessitat de gent llogada a qui carregar el mort.

Mercat del dia 30 de Novembre 1911

Table with market prices for various goods like Blat, Ordi, Civada, Moresc, Mill, Panis, Mongetes, Faves, Favons, Vesses, Sigrons, Patates, Oli, Porc, Xais de llet, Oques, Conills, Anees, Gallines, Pollastres, Ous, etc.

D'Art Teatral

Per cortesia

Al reempendre les tasques de cronista teatral, faltaria als debers qu'imposa la cortesia sino recullis degudament l'amable alusió que s'em dirijia en un article insertat en la secció libre d'«El Ampurdanés», n.º 1916, fecha 15 d'octubre, que dúia per títol Del Casino Menestral, i anava firmat per una B., que coincideix ab l'inicial del cognom del president de la secció dramática, D. Salvador Bosch i Roig.

De la publicació d'aquell article publicat ab el beneplacit de tots els components de la secció dramática, entre ls que s'hi conta, el nostre amic, senyor Antich, organizador de la Festa de la Bellesa, celebrada a Figueres l'any 1906, han passat dies i ab ells deu haver arribat als seus autors el convenciment d'haver fet marrada, al atribuir me a mi, el calificatiu d'atraccions que ab mes o menys justicia els hi dedicá un bon amic

de redacció. No contestaré de l'amable alusió qu'em fa el Sr. Bosch, res de lo que a mi se refereix. Confio en el seu arreperitment.

Empró si, que no deixaré de manifestar als bons amigs de la Secció Dramática, la forta decepció qu'em produí el seu escrit. Jo, havia posat en la seva obra, belles esperances per el resorgiment de la cultura i bon gust figuerencs; jo creía ab ells i tenia fe en els seus esforços. Per aixó m'havia permés un jorn ja llunyá, adreçar-lis un article d'encoratjament, esperançant en la feconditat de la seva tasca... I el seu incoherent article, plé de grolleries de gust ben duptós, m'ha fet perdre les meves il·lusions, i d'aixó si que m'en queixo ab sentiment.

La contra-critica que pretenien fer d'una benévola crónica teatral de l'amig R., es ben injusta. Reflexionin un moment: si un cronista caigués en el pecat de mal gust d'anomenar primer galán blanquer al culte aficionat Bruno Geli, com s'ho pendrien els Srs. de la Secció Dramática del Casino Menestral?

Per la llibertat de la critica que no té altres limits qu'el bon gust i el respecte al próxim, protestém de l'article qu'ha motivat aquestes ja llargues parrafades.

De Zarzuela

El Teatre principal ha obert les portes per començar la temporada teatral de 1911-12. El dissapte passat, 25 de novembre, hi debutá la companyia de zarzuela que dirigeix el Mestre Barceló.

Zarzuela: heuvos aquí el genre teatral, que de continuar la concorrencia com en aquets primer dies, be podém assegurar acaparará el nostre teatre municipal fins passades festes, al menys.

Zarzuela, el nom del genre dramátic mes genuinament espanyol, prové del llog ahont s'iniciaren aquesta mena de representacions. A principis del segle XVII i en una casa de camp o mellor dit palau, situat vora del Pardo, i anomenat Zarzuela, el Cardenal-infant D. Ferrán, organís per recreu i entreteniment dels cortisans den Felip IV, uns espectacles liric-dramatics, inacostumats fins aleshores que constituïren l'arrel de la moderna zarzuela.

Malgrat existir a Espanya desde'l segle XV, composicions teatrals en les que s'hi barrejava ab mes o menys cantitat la música ab el diáleg parlat, composicions diversament nomenades, Representació, Pas, Farsa, Lloa, Aute-sacramental, Folla, Moxiganga, etc., fins al any 1628 no fou consagrat i batejat ab el nom de zarzuela, el genre dramátic-liric-balla-ble que motiva aquesta incursió pels dominis de l'Historia.

Desde la representació d'El jardín de Falerina, en dos jornades i asunto mitològic, original de Calderón de la Barca i música de Joan Risco, ab que s'inauguraren les festes teatrals de la casa de camp, la Zarzuela, han passat anys i han passat obres... De les mils obres estrenades en quatre sigles, ben poques haurán tingut la vitalitat suficient per arribar fins a nosaltres i quant per la força artistica qu'inclouen o per la veneració qu'inspiren, s'en reproduceix alguna, tots la trobém fora de llog, l'argument trivial ens fa somriure i les seves belleses mes qu'entusiasme, ens mouen a respecte i veneració.

Aquestes lleugeres reflexions ens han sugerit les obres representades per la companyia Delgado-Barceló, en les nits dels passats dissapte, diumenge i dijous.

La Tempestat

Oh! força evocadora de la venerada i aplaudida zarzuela d'en Ramos Carrion i d'en Chapí. La nit del dissapte varem revivre aquelles tardes festives de la nostre juvenesa, en les que començaben els nostres pares a llençar-nos a la vida, permetent-nos anar al teatre... La Tempestat!... Qui no ha sentit el romanticisme qu'inspiren els amors contrariats, el benefactor esplendit, el traïdor confós i el triomf de la justicia... Hem viscut les anhelades tardes dels Diumenges, per la

força evocadora de l'obra i de les decoracions... Porqué les decoracions, son les mateixes de vinticin anys enrera, autèntiques, veritables... Quelcom mes velles, aixó sí, han desfilat pels nostres ulls, la galeria ab escala del primer acte, la mar un jorn blavosa del segon, i la calaixera, la venerable calaixera màgica del tercer...

Han passat anys desde el 82, empró *La Tempestat* se conserva fresca, mes, molt mes, que les decoracions del nostre teatre Municipal.

De l'execució en parlaré breument. La Sra. Rius, correcta, conserva el domini de la veu i de les taules. La senyoreta Delgado, qu'es deu trobar als començaments de la carrera artística, s'ens mostrá posseidora de veu simpática, si be quelcom incerta i poc segura. L'Estany, te molta veu i malgrat el temps que no l'hem sentit, no ha lograt encara dominar-la; ah! de taules... cal reconeixer que no es pas lo que dominá mes. El senyor Delgado, es l'arbre mestre de la companyia: veu, seguretat, gust i domini del *metier*.

Mis dos mujeres

El Mestre Francisco Asenjo i Barbieri, obtingué un éxit complert al estrenar aquesta zarzuela a Madrid l'any 1854... i desde aleshores han passat alguns anys, els gustos varien, el públic es mes instruit i mes exigent, i no volém passar per profetes al assegurar, que d'estrenar-se avui la zarzuela *Mis dos mujeres*, l'éxit fora quelcom inferior al del any 54. Alló que deiem mes amunt, del respecte i veneració que sols inspiren les obres velles, quant no posseeixen l'encís de vida que les fa eternes com la vida mateixa, es l'efecte que produí l'obra representada en la nit del diumenge per la companyia Delgado-Barceló.

De la representació dirém que no 'ns feu pas variar el judici qu'en formarem dels actors, en la funció de la vigília. Sols debém parlar del debut de la primera tiple Sra. Ballvé, que desempenyá el paper de Condesa. La senyora Ballvé, no recordém que hagués mai treballat en el nostre teatre. Poseeix una ben timbrada veu, encara que no molt potent. Un vell amic de família ens digué que la senyora Ballvé li féia recordar a la popular triple Sra. Miquel, prou coneguda dels antics concorrents al teatre. Malgrat alguns remors nosaltres ens resistim a creure que la Sra. Ballvé i la Sra. Miquel, siguin una mateixa persona, doncs aixó constituiria una manca de cortesia a la venerada i aplaudida triple Miquel, per part de l'empresa, ahora qu'un engany intentat al públic.

El diablo en el poder

La zarzuela del popular mestre Barbieri, perteneix en istil i época a *Mis dos mujeres* del mateix autor. Melodies fàcils, sencilles i asunto quelcom inverossimil, empró mes interessant en l'obra qu'ens ocupa.

L'execució força reixida. En Delgado, es un artista complert igual qu'el tenor còmic Sr. Barrenas. La Sra. Ballvé i la senyoreta Delgado, demostraren una el seu art consumat, i l'altre qu'es una bella esperança per l'art líric.

Molinos de viento

Perteneix a l'aristocracia del género chico. Correspon a la darrera i bona modalitat d'aquell genre teatral que havia arribat a esdevenir el podrimaner de l'art. D'assunto sentimental i delicat, té alguns troços de música elegant i melo-diosa. Debém consignar la serenata en la que fou aplaudidíssim el barítono senyor Ortego, i el cant de la carta que doná peu a lluirse la senyoreta Delgado. En Barrenas, fet un Romo acabadíssim.

Les decoracions ben encertades acabaren de complertar l'execució d'aquesta obra, plena de notes pintoresques i amables, i que ha proporcionat a la companyia Barceló-Delgado, l'éxit mes complert obtingut fins avui.

JORDI ERIN.

Opuscle

N'hem rebut un que conté la conferència donada pel nostre estimat amic i col·laborador En Carles Rahola, a la U. F. N. R. de San Feliu de Guixols, sobre'l tema, «La Joventut de Catalunya davant Europa».

Ja'n parlaré. Entretant, corals mercès al volgut Rahola.

Del Teatre Municipal

Per haverho sentit a molta gent, ens hem de fer ressó d'algunes censures que's dirigeixen a l'empresa que usdefruitua el nostre Teatre.

Primerament, pel poc cuidado que's te ab el mobiliari. L'aixám de mainada que hi acudeix els diumenges a la tarda, está destrossant les butaques i el decorat en general. Sembla que fins s'han trovat a faltar alguns portiers de palco.

En segon lloc, es despaxen entrades a discreció, enquibinhi alguns centenars mes d'espectadors que 'ls que bonament hi caben, trovant-se molts sense poguer seure, malgrat haver pagat per preferència. I no cal esmentar lo que succeiria si hi hagués alarma de foc, ab lo atapahits qu'están els passadissos.

I, finalment, que tothom que vol hi fuma, com si la prohibició de fumar se reservés sols pera 'ls dies de funció teatral.

Sigui l'empresa bonament, sigui l'Autoritat exercint de tal, s'hauria de procurar:

Que no's despaxessin mes entrades que les reglamentaries, no permetentse l'estada en els passadissos. Aixís es podria vigilar degudament tant a la mainada destructora, com als fumadors recalcitants.

Si no's fa aixís, quant s'acabi el Cine, la Platea del Teatre serà sols útil pera un foc de S. Joan.

La Fira del Vendrell

La fira vulgarment dita de Santa Teresa que celebra anyalment la vila del Vendrell els dies 15, 16 i 17 d'Octubre, que fou sospesa enguany per circumstancies especials, se celebrará, per acord del Centre Industrial, i ab connivencia de l'Ajuntament d'aquella vila els dies 8, 9 i 10 del present Desembre.

Per programes especials se anunciarán les festes que se celebrarán ab tal motiu.

Perxas Dorca y C.^a—Banqueros

Entregamos los nuevos títulos 4 % Interior a los señores clientes que del 30 de Agosto al 8 de Septiembre depositaron para el canje los de la extinguida emisión.

Un preg a l'empresa del Teatre

Varis abonats al teatre Principal s'han queixat de la costum qu'ha comensat a implantar l'actual empresa de dit teatre, organisant funcions-vermouths am carreg al abono i obligant als qui no volen perdre llurs drets a assistir diariament a dit lloc d'esbarjo.

Per una població de l'importancia de Figueres, n'hi ha prou ab tres funcions setmanals, medi segur de no cansar als abonats i sostenir-los mes llarg temps. Empró si com creiem, l'empresa vol aprofitar-se fent gastar l'abono depressa i corrents, es preferible qu'adopti la solució de fer funció entera els dimars, enlloc d'una funció-vermouth cada dia de la setmana. Es menos molest pel públic i no perjudica a l'empresa.

Confiant en el bon sentit de l'empresa, esperém qu'els abonats se veurán atesos.

Exposició interessant

Ha cridat fortament l'atenció del públic l'exposició qu'han fet en sos apartadors durant la present setmana, els grans magatzems Puig Paris.

Es veritablement curiosa la bella disposició ab que son presentats els maniquins de nens, simulant una típica escena d'interior, exhibició que diu molt en favor dels comersos figuerencs qu'han arribat a l'alsaria dels mes luxosos i ben entretinguts de Barcelona.

Es ven una euga de 5 anys, rassa bona per cria.

Per altres detalls, carrer de La Junquera, n.º 22.

Mes protestes

Els nostres estudiants ab motiu de la justificada indignació qu'arreu produí l'article d'«El Progreso» firmat per una dona—anomenada Rosario de Acuña, també han telegrafiat als seus colegues refermant la protesta.

Nosaltres igualment protestém del insult que aquesta dona ha dirigit als estudiants i a llurs mares, i de la gesta del paperot que dona hospitalitat en ses columnes a semblants escrits.

Per tractarse d'assumpte prou conegut per haberlo explicat extensament la premsa diària, ne fem gracia a nostres llegidors.

La cansó de sempre

Desde molt temps tothom vé queixant-se del estat péssim de la carretera de La Junquera, lo qual ens fa poc favor, ja que pels *sporments* estrangers es un detall que no s'esborra.

Els nostres governs, ni ab aixó son previsors. Entrant a Espanya per la carretera o bé en ferro-carril, una decepció deixa frapat al passatjer. Per una part, la carretera intransible; per l'altre, una estació de *fireta* simil apeadero ab mes o menos llargaria. Tot aixó, després d'una estació relativament monumental com la de Cerbére, i una carretera envejable com la de Boulou-Pertús.

Fins ara, les humils protestes s'esvaien per l'espai. Are no es el pobre carreter qui abomina d'aquet *trenca-colls* pels animals; ara ja son els acabalats; ab altes representacions i poders, qui, viatjant ab luxo, veuen que sos automòvils han de compartir les penalitats ab els pacífics animals de vares. Per xo, aquells clams que s'esvahien, tal volta serán escoltats...

Pera que aixís sia, s'ha reunit el R. Automóvil Club de Catalunya, prenent acords que, duts a la pràctica, han de donar resultat satisfactori.

**

No menos justes eren les queixes qu'al Ministeri corresponent feren arribar els vehins de Vilafant, quina carretera es una munió de sots escabrosos que impossibiliten el-tranzit.

Per vergonya del govern, aquets vehins, s'han emprés pel seu compte un relatiu adob de la mateixa, impeding aixís qu'els carruatjes tingan de cercar altres camins, en perjudici del comerç d'aquet poble. Doncs el govern no's preocupá mes que per cobrar-els-hi les cargues pel Estat.

Les plagues

Ja es desgracia, per una població com la nostra que viu, casi dels mercats que 'ls dijous celebra, que dos consecutius haixin sigut esguerrats per la pluja; i si an aixó hi afegim la desagradable visita d'uns senyors investigadors que venen á feros mes dificil la vida, regoneixerém que aquesta exelsa autonomia qu'ens predicá Pi y Margal, si be no pot res contra la mare Naturalesa, podria molt, contra aquesta gent qu'el govern central ens envia, quant-centenars de kilometres de terrenos estan sens tributar.

Heusaquí una de les diferencies á favor del programa que defensém per oposarlo contra aquet centralisme qu'ens oprimeix.

EL RÓSSEC DEL PRESIRI

Els que s'en van

Aquesta setmana i en diferents dies han sigut conduits a altres establiments de correcció, bon nombre de presitaris

dels que sufrien penes menors. En cambi ens en portarán d'altres dels condemnats a cadena perpétua, qu'es a lo que sembla destinat nostre castell.

El perill existeix.

En una horta dels voltants de la ciutat va trobarse un *russinol* qu'es creu que abandonarien al fugir, els que's dedican a la lucrativa industria del robo.

Pocs dies avans, ja s'habia notat una extranyesa ab els gossos que contra costum se negaven á passar la nit en un terrat an ells destinat, al mateix temps que donaven senyals d'estar esporguits.

El tétanus

Victima d'aquest microbi qu'es cria entre la pols ó fang i portá la malaltia vulgarment dita *barra-assegut*, ha mort l'hortelá del «Prado».

Temps enrera ja varem ocuparnos d'aquest perill en ocasió d'un caball que va morir del tétanus i no fou cremat, mida que's fa necessaria en aquets casos per evitarse la seva propagació.

Alcaldia Constitucional de Figueras

El día 17 de Diciembre próximo, á las 6 de la tarde, tendrá lugar en estas Casas Consistoriales la subasta para el suministro de carne de cordero y de buey que necesite el Hospital durante el año 1912, con sujeción al pliego de condiciones que obra de manifiesto en la Secretaría del Ayuntamiento.

El tipo de subasta se fija en una peseta setenta y cinco céntimos, el kilo de carne adjudicándose el remate a favor de quien más mejoré en baja el expresado tipo.

Las proposiciones serán extendidas en papel de una peseta y se presentarán en pliego cerrado el cual contendrá además la cédula personal del licitador y el resguardo que acredite la constitución de fianza provisional en la Depositaría de la Junta á cargo de D. Víctor Pou, Horno Bajo núm. 3 en cantidad de 150 pesetas.

El mateix dia i ab idèntics requisits, s'en celebrará un altre independent d'aquesta, pel suministro de pa al Hospital per tot l'any 1912, fixantse el tipo de 40 céntims kilo i fiança de 70 pesetas.

Dichas proposiciones se ajustarán al siguiente.

MODELO

D..... enterado del anuncio y pliego de condiciones relativas á la subasta para el suministro de pan ó—carne de cordero y de buey—al Hospital durante el año 1912 se comprometo á suministrar dicho artículo con estricta sujeción al pliego de condiciones, al precio de (tanto el kilo, sin fracción de céntimo.)

Fecha y firma del proponente.

Figueras 30 de Noviembre de 1911.

El Alcalde,
MIGUEL ROIG.

Registre Civil de Figueres del 26 Novembre al 2 de Dbre. de 1911.

NAIXEMENTS

Dbre. 1.er Ernest Costa Genís.

CASAMENTS

Nbre. 26. Joan Collgrós Subirats, 24 anys, solter, ab Carme Sargatal Turbert, 21 anys, soltera.

MORTS

Nbre. 26. Juli Garcia de Pou, 26 anys, solter.

» 28. Josep M.ª Cuadros Camó, 57 anys, casat.

Dbre. 1.er Bernat Argelés Padrosa, 52 anys, casat.

» Rosa Albareda Clos, 80 anys viuda.

Cine del Teatro Principal

Importantísimas funciones para los días 3 y 4 de Diciembre de 1911.

Domingo tarde y lunes noche, función de cine y una zarzuela en combinación con la compañía que actúa en este teatro.

En todas las funciones de Cine, se proyectará entre otras cintas, la titulada:

Bodas de Oro

En combinación con el Cine y al final de la 2.ª sesión del domingo tarde, se pondrá en escena la bonita zarzuela en un acto, titulada:

EL Chiquillo

Lunes noche: Cine y la zarzuela en un acto,

EL LUCERO DEL ALBA

Imp. de J. Trayter, Cervantes 13.—Figueras

JABON-CATALONIA

¡¡SAPOLOXIN!! ¡¡SAPOLOXIN!!
FÁBRICA de JABONES de TODAS CLASAS

JUAN BOSCH, Figueras

Calle Concepción, 8 y 10

Plaza Constitución, 16

MARCAS REGISTRADAS

PATENTE DE INVENCION

GRANS ASSORTITS DE
QUINCALLA, MERCERÍA Y BISUTERIA

DE
Jaume Navarra

Carré de Gerona, núm. 3, FIGUERES

Ultimas novetats en Bisuteria, Vanos, Parayguas y ombrillas — Juguets de totas menas

RICART YMBERT

Representant de Cicles Sanromá
y de la Lámpara Z.
Preu 1'75 ptes.

Eafins Brampton
Maquinaria, Material
y estufas eléctricas

DROGUERÍA

Antonio Gimenez

Artículos para la Fotografía

Sociedad Anónima CRÓS

ABONOS QUÍMICOS

CARLOS REIG

Calle de la Rutlla, núm. 13, FIGUERAS

Azufres, Sulfatos y semillas de selección inmejorable.

ANTIGUA Y ACREDITADA

FARMACIA

DE

R. MARTIN

(Sucesor de Deuloféu)

ANÁLISIS D'ORINS

MAGATZEMS DE CARBÓ

DE

J. GUILLAMET

Mineral Cok y vegetal

CALITATS GARANTIDES, PREUS SUMAMENT REDUITS

Servey á domicili

Diposit central: Carrer de Castelló, 30, Figueres

Fábrica de Chocolates de

PEDRO VIÑAS

VENTAS AL POR MAYOR Y MENOR

CALLE JUAN MATAS, 22, FIGUERAS

Vasconia

El mejor jabón

para lavar la ropa

Agente exclusivo para Cataluña

Unica casa que garantiza 'ls articles en or chapat.

Diposit de coronas mortuorias.

Casa especial en guants, Quincalla, Mercería, Bisutería

Emili Senmartí

PLAÇA CONSTITUCIÓ, 3

Banos, Paraiguas y Sombrillas ** Perfumería del Pais y Extranjera

Casa especial en novetats pera modistes.

PER VENDRE

Hi ha Portes, Balcons (branes y fustatje) Finestres, Bastiments de totes classes y mides, y molts altres objectes. Tot quasi nou á preus reduits.

Carrers Olot, 26 y 28, ó Cervantes, 70
(Casa Pacifica Carolá)

J. Fonolleda Serra

Barcelona

TRANSPORTS

DE

BENET DEUSEDAS

PALAU, 14, (Rambla) FIGUERES

FILLS DE JOSEP MASSOT

Grans magatzems de novetats pera Senyora
Darrereres novetats en llanería Sedería y Cotóns

Peletería, Echarpes, Bufandes, Kimonos, Sealskins, Cheviots, Panas y velluts, Relajos, etc., etc.

PREU FIXO EN CIFRES CONEGUDES

Sombrerería de Manuel Estevez

(Sucesor de VDA. ORÓ)

ombreros de las mejores marcas

Grandes novedades en gorras y varios artículos

Taller especial montado con todos los adelantos para arreglar toda clase de Sombreros de- jándolos como nuevos.

Calle Gerona, 1, Figueras

COMANDONIA

Maria Purcallas

OFRECE SUS SERVICIOS

Alta de San Pedro, 15, 2.º — FIGUERAS

Botiga de calsat de'n MARTÍ CANADELL

CARRER DE PE R I I I A, núm. 30, FIGUERA

Gran assortit de calsat de totas clases y seccions, tot ell confeccionat ab formas modernas.

NOVETATS EN CALSAT DE SENYORA PER LA PRESENT TEMPORADA

— PREUS REDUITS —

COLMADO COMESTIBLES

INMENSO Y VARIADO SURTIDO EN TODA CLASE DE LICORES Y VINOS

LA CUBANA

Pulcritud y esmero en la confección de dulces y pasteles.

Recomiendo el chocolate Angelical vainilla.
NUEVA, 5 y 7, FIGUERAS

PASTELERIA CHAMPAGNES

JABÓN ALEGRET

CASA FUNDADA EN 1795

FÁBRICA DE JABONES DE TODAS CLASES
de **Carlos Alegret**

Despacho: Nueva, 4, FIGUERAS

J. MATAS HORTAL

NOVEDADS PARA SEÑORA

Calle Juan Matas, 16. - FIGUERAS

INMENSO SURTIDO PARA LAS TEMPORADAS DE OTOÑO É INVIERNO

— PRECIOS SIN COMPETENCIA —

Sastrería La Bandera

LEED Y OS CONVENCEREIS: Los precios que rigen en esta casa son casi la mitad de los que os cobran otras sastrerías por estar nosotros inteligenciados con una fábrica de Sabadell que semanalmente nos remite Novedades.

No olvidéis lo que acabáis de leer, como tampoco que desde esta fecha contamos con aumento de personal en el Taller y un excelente certador de Barcelona para poder atender á la cada día más numerosa clientela. Fijaos bien, trajes á mitad de precio

EL PRIORATO

Despaitj de Vins, Garnatxes i Vins Rancis, á preus económichs: Vi de Taula desde 25 cts, á 50 el litro.

Diposit i venta dels acreditats Calaixos «TUCKER» per guardá els diners de les ventes del día; ab resort, que sols el pot obrir l'amo del establiment ó persona de la seva confiança. Toca un timbre quant tracta d'obrirlo persona que no hi tingui dret. Preu, barnisats á 25 pessetes, pulits zolsament, 20 pts.

Carretera del Castell, 20, FIGUERES

Gran Farmacia y Perfumería "LA CRUZ ROJA"

MIGUEL VIDAL

(SUCEsor DE JOSÉ MONCANUT) — Carcel, 10, é Ingenieros, 11. — FIGUERAS

Depósito de Especialidades Nacionales y Extranjeras — Aguas Minerales, Sueros y Vacunas —
SERVICIO FARMACÉUTICO DE PRIMER ORDEN